शङ्कायां विविधवृजिनसंसारपरिश्रमोपशमनीमुपसृतानां वयं यत्कामेनोपसादि-
ताः ॥ ४२ ॥

अथो ईश जहि त्वाष्ट्रं ग्रसन्तं भुवनत्रयं ।
ग्रस्तानि येन नः कृष्ण तेजांस्यस्त्रायुधानि च ॥ ४३ ॥

हंसाय दह्रनिलयाय निरीक्षकाय कृष्णाय मृष्टयशसे निरुपक्रमाय ।
सत्संग्रहाय भवपान्थनिजाश्रमाप्तावक्ते परीष्टगतये हरये नमस्ते ॥ ४४ ॥

शुक उवाच ॥ अथैवमीडितो राजन् सादरं त्रिदशैर्हरिः ।
स्वमुपस्थानमाकर्ण्य प्राह तानभिनन्दितः ॥ ४५ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ प्रीतो ऽहं वः सुरश्रेष्ठा मदुपस्थानविद्यया ।
आत्मैश्वर्यस्मृतिः पुंसां भक्तिश्चैव यया मयि ॥ ४६ ॥

किं दुरापं मयि प्रीते तथापि विबुधर्षभाः ।
मय्येकान्तमतिर्नान्यन्मत्तो वाञ्छति तत्त्ववित् ॥ ४७ ॥

न वेद कृपणः श्रेय आत्मनो गुणवस्तुदृक् ।
तस्य तानिच्छतो यच्छेद्यदि सो ऽपि तथाविधः ॥ ४८ ॥

स्वयं निःश्रेयसं विद्वान् न वक्त्यज्ञाय कर्म हि ।
न राति रोगिणो ऽपथ्यं वाञ्छतो ऽपि भिषक्तमः ॥ ४९ ॥

मघवन् यात भद्रं वो दध्यञ्चमृषिसत्तमं ।
विद्याव्रततपःसारं गात्रं याचत मा चिरं ॥ ५० ॥

स वा अधिगतो दध्यङ्ङश्विभ्यां ब्रह्म निष्कलं ।
यद्वा अश्वशिरो नाम तयोरमरतां व्यधात् ॥ ५१ ॥

दध्यङ्ङाथर्वणस्त्वष्ट्रे वर्मभेद्यं मदात्मकं ।
विश्वरूपाय यत् प्रादात् त्वष्टा यत् त्वमधास्ततः ॥ ५२ ॥